

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 152/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. D., B., ktorou namieta porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 15/2001 v spojení s postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 243/2003 a postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 15/2001 v spojení s postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 14 Co 348/05 (15 Co), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. apríla 2007 doručená sťažnosť Ing. P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 15/2001 v spojení s postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 243/2003 a pod sp. zn. 14 Co 348/2005 (15 Co).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza:

„Žaloba na Okresný súd v B. Bystrici napadla dňa 7. 12. 2000 a tomuto spisu bolo pridelené č. k. 17 NcC/3711/2000. Z akého dôvodu táto žaloba bola zapísaná do registra NcC si dobre vysvetliť neviem, len po preštudovaní tohoto spisu sa domnievam, že zrejme tomu tak bolo z dôvodu, že v tejto veci súdny poplatok nebol uhradený, nakoľko jeho výška presahuje sumu 10.000,- Sk, do ktorej sumy sa uhrádza súdny poplatok v kolkoč v zmysle zákona o súdnych poplatkoch.

Som toho názoru, že samotná skutočnosť nezaplatenia súdneho poplatku sama o sebe nezakladala dôvod k tomu, aby takáto napadnutá vec bola zapísaná do registra „NcC“, ale mala byť zapísaná priamo do registra „C“, v čom vidím pochybenie okresného súdu. (...) Register Nc má slúžiť zápisom takých podaní, ktoré sú nejasné, neurčité, nezrozumiteľné alebo zmätočné a nespĺňajú náležitosti ustanovené v § 79 O. s. p. (...)

Dôležité podľa môjho názoru ale je to, že táto vec dňa 7. 12. 2000 pod horeuvedeným číslom konania bola podľa rozvrhu práce určeného na kalendárny rok 2000, pridelená sudkyňi JUDr. M. K.

Následne zo strany Okresného súdu v B. Bystrici nasledovala výzva navrhovateľovi na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý bol zaplatený dňa 25. 1. 2001.

V tento deň 25. 1. 2001 bol tento spis o 9:24:42 hod., opätovne pridelený do oddelenia Civilné veci, sporová agenda a prešiel pod novú spisovú značku č. k. 16 C/15/2001 a bol pridelený na prejednanie a rozhodnutie sudcovi Okresného súdu v B. Bystrici JUDr. T. ... bez naplnenia takej skutočnosti, ktorá by takýto postup odôvodňovala.

Vzhľadom na tieto skutočnosti potom vo veci nekonala a nerozhodovala sudkyňa Okresného súdu v B. Bystrici JUDr. M. K., ktorej podľa rozvrhu práce Okresného súdu v B. Bystrici vec napadla, ale vo veci konal JUDr. P. T., ktorému opätovne po zaplatení súdneho poplatku po pridelení veci do civilného oddelenia vec napadla pod č. k. 16 C 15/2001.“

V prerokúvanej veci okresný súd rozhodol medzitýmnm rozsudkom č. k. 16 C 15/2001-129 z 13. januára 2003. Proti medzitýmnm rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom namietal tri skutočnosti, a to, že v konaní nerozhodoval zákonný sudca, že neboli splnené podmienky na vydanie medzitýmneho rozsudku, v dôsledku čoho mal okresný súd rozhodnúť vo veci samej, a zároveň namietal aj pasívnu legitimáciu odporcu. Krajský súd svojím rozsudkom sp. zn. 15 Co 243/2003 z 11. februára 2004 potvrdil rozsudok okresného súdu. K námietke sťažovateľa, že vo veci nerozhodoval zákonný sudca, krajský súd uviedol, že postup okresného súdu považuje za taký, ktorý je v súlade s jeho rozvrhom práce. Konanie pokračovalo pred okresným súdom, ktorý vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 16 C 15/2001-262 z 19. októbra 2005 tak, že vyhovel návrhu navrhovateľa a priznal mu náhradu trov konania.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uvádza: *„Proti tomuto rozsudku som podal odvolanie a táto vec v odvolacom konaní na KS B. Bystrica napadla senátu č. k. 14 Co/348/2005, ktorému predsedá JUDr. M. P. V tomto konaní mi zo strany tejto predsedníčky senátu bola doručená aj výzva na zaplatenie súdneho poplatku v sume 200.000,- Sk. Tento poplatok som zaplatil a následne vo veci bol touto predsedníčkou senátu JUDr. M. P. vytyčený termín pojednávania na deň 21. 2. 2006.*

Tento termín pojednávania bol zrušený a následne táto vec neviem si vysvetliť z akého dôvodu bola prevedená pod nové číslo konania 14Co/348/05 (15 Co), teda do senátu, ktorému predsedá JUDr. J. H. Tento senát ďalej vo veci konal, pričom rozhodol o mojom odvolaní a to rozsudkom zo dňa 14. 6. 2006 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Som toho názoru, že tento senát JUDr. J. H. (správne má byť H., pozn.) v mojej veci rozhodovať nemal, nakoľko vec napadla senátu JUDr. M. P., pod č. k. 14Co 348/2005 a tento senát, ktorý podľa môjho názoru bol senátom zákonným, mal aj o mojom odvolaní rozhodovať.

Nakoľko mi zákon v tomto smere neumožňoval podať mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie), podal som proti týmto rozsudkom oboch súdov podnet na prokuratúru k podaniu mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR. Tento podnet bol prijatý Krajskou prokuratúrou v B. dňa 17. 1. 2007, pod č. k. Kc 20/07-3 a bol vybavený dňa 9. 3. 2007, pod č. k. Kc 20/07-4 tak, že tento môj podnet bol odložený.“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Ústavný súd SR vyslovuje, že postupom Okresného súdu v B. Bystrici dňa 25. 1. 2001 o 9:24:42 hod., na základe ktorého bola vec odňatá zákonnej sudkyňi JUDr. M. K. z konania vedeného pod č. k. 17NcC 3711/2000 a pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi okresného súdu JUDr. P. T. pod č. k. 16 C 15/2001, došlo k porušeniu Ústavy Slovenskej republiky v čl. 48 ods. 1.

Ústavný súd rozsudok Okresného súdu v B. Bystrici zo dňa 13. 1. 2003 pod č. k. 16C 15/01-129 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v B. Bystrici zo dňa 11. 2. 2004 pod č. k. 15 Co 243/03, rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. 10. 2005, pod č. k. 16 C 15/2001-262 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. 6. 2006, pod č. k. 14Co/348/05(15Co) zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie zákonnej sudkyňi JUDr. M. K.

Súčasne si uplatňujem trovy práv. zastupovania pre prípad úspechu, ktoré žiadam uhradiť na účet môjho práv. zástupcu vedený vo VÚB a. s., pobočka B. (...)“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

1. K napadnutému postupu okresného súdu do vydania medzitémneho rozsudku vo veci sp. zn. 16 C 15/2001 v spojení s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 243/2003 ústavný súd uvádza, že sťažnosťou identickou s časťou sťažnosti podanou 12. apríla 2007 sa už na základe podania sťažovateľa z 5. mája 2004 zaoberal. Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 201/04 z 23. júna 2004 sťažnosť v časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci z dôvodu, že o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu rozhodoval krajský súd, a v časti, ktorá smerovala voči postupu krajského súdu, pre nevyčerpanie opravného prostriedku - nepodanie dovolania podľa § 237 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Podľa tohto ustanovenia dovolanie je

prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený.

Ústavný súd preto konštatuje, že v tejto časti sťažnosti ide o návrh, ktorý sa týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol, a preto ju ako neprípustnú podľa § 24 zákona o ústavnom súde odmietol.

2. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu poskytnutie ochrany konkrétnemu právu alebo slobode v konaní pred ústavným súdom v zásade nie je prípustné, pokiaľ ten, kto má v úmysle sa jej dovolať, najprv nevyčerpal všetky účinné opravné prostriedky, ktoré sú mu dostupné v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 48/00, I. ÚS 8/01). Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd, tak ako sú uvedené v druhej hlave ústavy, totiž nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich (napr. I. ÚS 42/00).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že konanie vedené okresným súdom pokračovalo vydaním rozsudku vo veci samej č. k. 16 C 15/2001-262 z 19. októbra 2005, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa a priznal mu aj náhradu trov konania. Proti rozsudku sa sťažovateľ odvolal a krajský súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 14 Co 348/2005 (15 Co) zo 14. júna 2006. Podľa tvrdení sťažovateľa aj v uvedenom prípade došlo k porušeniu čl. 48 ods. 1 ústavy.

Vo svojej sťažnosti ďalej uviedol: „*Nakoľko mi zákon v tomto smere neumožňoval podať mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie), podal som proti týmto rozsudkom oboch súdov podnet na prokuratúru k podaniu mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR. Tento podnet bol Krajskou prokuratúrou v Banskej Bystrici dňa 17. 1. 2007 odložený.*

Týmto mojím postupom som využil všetky možné opravné prostriedky, ktoré mi náš právny poriadok umožňuje a nakoľko tieto rozsudky sú právoplatné a nemožno ich ďalej

napadnúť riadnym opravným prostriedkom, pričom som využil možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku (podnet k podaniu mimoriadneho dovolania na GP SR) nemám inú možnosť ako domáhať sa ochrany mojich základných ústavných práv pred Ústavným súdom SR.“

K uvedeným skutočnostiam ústavný súd uvádza, že neobstojí tvrdenie sťažovateľa, že proti rozsudkom nemal možnosť podať mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie). V rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 201/04 z 23. júna 2004, ktoré sa týkalo časti konania do vydania medzitýmneho rozsudku, sa ústavný súd už týmito skutočnosťami zaoberal. Napriek uvedenému sťažovateľ, ktorý vo svojej ústavnej sťažnosti namieta, že aj konaním krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, ani po rozhodnutí vo veci samej rozsudkom okresného súdu č. k. 16 C 15/2001-262 z 19. októbra 2005 v spojení s rozsudkom krajského súdu zo 14. júna 2006 nepodal vo veci dovolanie podľa § 237 písm. g) OSP, podal len podnet na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e OSP.

Zákonné predpoklady na podanie mimoriadneho dovolania sú upravené v ustanoveniach § 243e a nasl. OSP. Vyplýva z nich, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, využitie ktorého ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky. To znamená, že nejde o právo sťažovateľa. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že sťažovateľ sťažnosťou podanou ústavnému súdu namieta porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, kým podnetom adresovaným Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom Slovenskej republiky namietal porušenie zákona nesprávnym právnym posúdením veci.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ nevyčerpal dostupný a účinný prostriedok nápravy, akým dovolanie podľa § 237 písm. g) OSP nepochybne bolo, ústavný súd musel sťažnosť v tejto časti odmietnuť pre nedostatok svojej právomoci.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá už po predbežnom prerokovaní, nepovažoval ústavný súd za potrebné vyzývať advokáta na odstránenie iných nedostatkov sťažnosti a nerozhodoval ani o ďalších nárokoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007